

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 8 juli 2020

Uw brief van:
Uw kenmerk: ALM/ENVIRO/ISB/out_2020_226
Ons kenmerk: 52.086/III/PN
NB

Betreft: klacht met betrekking tot afwezigheid van een Nederlandstalige opleiding

In zitting van 3 juli 2020 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, in verenigde afdelingen, een klacht ingediend tegen Brussel-Leefmilieu omwille van het feit dat in het kader van het centraal examen op 15 oktober 2019 een certificateur erkend door Brussel-Leefmilieu de vereiste bijscholing bij geen enkel opleidingscentrum in het Nederlands kon volgen, en dat deze certificateur wegens het niet-slagen van het centraal examen geschorst is. De klager haalt verder aan dat om deze schorsing ongedaan te maken hij opnieuw een bijscholing moet volgen, die ook niet in het Nederlands zal worden georganiseerd.

In uw brief van 3 juni 2020 heeft u de VCT het volgende meegedeeld:

“1. Een bijscholing voor erkende certificateurs werd georganiseerd tussen maart 2017 en oktober 2019, met de verplichting om een opleiding bij te wonen en dan pas een centraal examen af te leggen overeenkomstig de bepalingen van het ‘Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 17 februari 2011 betreffende de erkenning van de certificateurs voor het opstellen van een EPB-certificaat of een EPB-certificaat Openbaar gebouw’ en het ‘Ministerieel besluit van 21 december 2016 tot bepaling van de inhoud van de bijscholing en tot opstelling van het centraal examen voor de EPB-certificateurs’.

Vanaf maart 2017, en tot en met eind 2019, werden bijscholings sessies georganiseerd, in overeenstemming met de inwerkingtreding van de nieuwe instrumenten die het onderwerp uitmaakten van de bijscholing. Deze bijscholings sessies werden door uitwendige opleidingscentra georganiseerd, die na een aanvraag een erkenning voor die specifieke opleiding hebben verkregen.

Het is een feit dat er tijdens de bijscholingsperiode minder opleidingen in het Nederlands (#8) werden gegeven dan in het Frans (#35) gezien het kleinere aantal certificateurs onder het Nederlandstalige regime in vergelijking met het aantal certificateurs onder het Franstalige regime (1075), en gezien het feit dat een opleidingscentrum een opleiding pas vanaf een tiental deelnemers organiseert.

Er moet echter op gewezen worden dat de verhouding ‘aantal opleidingen per certificateur’ hoger is voor de Nederlandstaligen dan voor de Franstaligen, namelijk 8/171 versus 35/1075.

Deze verhouding geeft een beter zicht over de beschikbaarheid van de opleidingen per taalregime.

Er moet op gewezen worden dat in oktober 2019 ook een Franstalige opleiding werd geannuleerd wegens een gebrek aan Franstalige deelnemers. De reden voor de onbeschikbaarheid van de opleiding na het eerste jaar van de bijscholingsperiode kan dus meer te maken hebben met het feit dat het om het einde van de bijscholingsperiode ging dan met een taalkundige rol.

2. Niettemin, de Nederlandstalige certificateurs die beweerden dat ze tijdens de bijscholingsperiode naar een Nederlandstalige opleiding hebben gezocht, maar niet onmiddellijk één hebben kunnen vinden, mogen blijven werken (en hun erkenning wordt nog niet opgeschort) zolang geen nieuwe opleiding in het Nederlands heeft plaatsgevonden.

Dit is de essentie van de opschortende voorwaarde in de bestreden beslissing. Zodra een dergelijke opleiding in het Nederlands wordt gehouden, moeten zij zich daarvoor inschrijven, deze volgen en slagen voor het centraal examen dat na de opleiding wordt georganiseerd om de procedure af te ronden, anders zal de opschorting van hun erkenning wel degelijk van toepassing worden.

Deze gunst wordt eveneens verleend aan de certificateurs die pas op het einde van de bijscholingsperiode van 31 maanden een opleiding zijn beginnen zoeken.”

*
* *

Brussel Leefmilieu is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Overeenkomstig artikel 32, § 1, derde lid, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen is hoofdstuk V, afdeling 1, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) op deze dienst van toepassing.

Artikel 43, §§ 4 en 5 SWT stelt bijgevolg op definitieve wijze de taal van de taalrol vast waartoe de personeelsleden van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering behoren; deze bepaalt de taal waarin de hele loopbaan verloopt en, onder andere, de taal van de wervings- en bevorderingsexamens. Anderdeels moet, op grond van artikel 39, § 1 SWT *juncto* artikel 17, § 1, B, 1° SWT, een dossier van een ambtenaar van een centrale dienst worden behandeld in de taal van de groep waartoe betrokkene behoort (VCT-advies nr. 25.137 van 4 mei 1995).

De opleidingen waarop de klacht betrekking heeft, waren verplicht en hadden een belangrijke invloed op de erkenning van de klager als EPB-certificateur. De klager diende deze opleidingen te kunnen volgen in zijn eigen taal, *in casu* het Nederlands.

Uit uw informatie volgt dat er Nederlandstalige opleidingen werden georganiseerd waaraan Nederlandstaligen konden deelnemen. Bijkomend werd de beslissing om de erkenning te schorsen opgeschort onder de voorwaarde dat ze geen slaagattest behalen op de gecentraliseerde examensessie die na de volgende initiële opleiding voor certificateurs wordt georganiseerd.

De klacht wordt ontvankelijk en ongegrond bevonden.

